

کشف استعدادهای استانی در سینمای مستند

مدیرعامل مرکز گسترش سینمای مستند، تجربی و پویانمایی در نشست مشترک فیلمسازان استان آذربایجان شرقی و اردبیل، کشف استعدادهای استانی را یکی از مهم‌ترین اولویت‌های مرکز دانست. محمد حمیدی‌مقدم گفت: نگاه ما به گسترش مستندسازی، عدالت‌نمایشی و حمایت از استعدادهای استان‌ها کمی نیست. فقط به‌دنبال ارائه آمار و ارقام نیستیم اگرچه که در زمینه تولید و مشارکت با مستندسازان استانی، آمار خوبی داریم. برای ما کشف استعداد و ایجاد بستر برای مستندسازان استانی برای فعالیت و ورود به سینمای حرفه‌ای دغدغه و اصل است. وی ادامه داد: اغلب مستندسازان برتر ایران که آثارشان در جشنواره «سینماحقیقت» نمایش داده‌می‌شود از استان‌های دیگر هستند و در تهران اقامت دارند. برای ما مهم است که مستندسازان در هر اقلیم و فرهنگی که زندگی می‌کنند، آن‌ا صالت را به سینمای مستند ببازند. اینگونه است که فضای سینمای مستند ایران، متنوع و رنگارنگ می‌شود و از نظر مضمون و محتوا غنا می‌گیرد. مدیرعامل مرکز گسترش افزود: برای معرفی خودمان به جهان، نیازمند کارهای پژوهشی و تحقیقی گسترده در سینمای مستند هستیم، سینمای مستند یکی از مباحث داغ‌هاست. تکرار این نیازمند آثاری است مرتبط با باورها، اعتقادات و فرهنگ و شرایط زیست‌بوم مستندسازان. دکتر اسماعیلی، وزیر محترم فرهنگ و ارشاد اسلامی بارها بر مسئله عدالت‌نمایشی و تمرکززدایی از پایتخت اشاره داشته‌اند، دغدغه ما هم این موضوع است. همچنین با عنایت و توجه دکتر خزاعی، رئیس محترم سازمان سینمایی، حل مسئله کمبود بودجه در سینمای مستند و انیمیشن، در حال پیگیری است. ایشان به‌دنبال رونق تولید و عرضه در این زمینه‌است.

بخش دولتی نباید فیلم عاشقانه بسازد

غلامرضا گمر کی گفت: از قبل انقلاب تا الان که من کار می‌کنم و سینمای هر دو دوره را دیده‌ام، آن زمان سینمای دولتی نداشتیم یعنی سازمان و تشکیلاتی مثل قارایی و اوج نداشتیم که سرمایه‌گذاری کرده و با بخش خصوصی رقابت کنند. این نهایت بی‌انصافی است که بخش دولتی به هر کسی هر دستمزدی بخواهدمی‌دهدو برایش مهم نیست هزینه‌برمی‌گردد یا نه. اما برای بخش خصوصی اینگونه نیست. در بخش خصوصی، حساب‌غذا مهمان در سر صحنه را هم باید داشت. طبعاً در بخش دولتی بریز و بپاش زیاد است و همین امر تأثیرش را روی بخش خصوصی می‌گذارد در حالی‌که بخش دولتی نباید ارتباطی با سینما داشته باشد. این بخش اگر می‌خواهد برود در سال همان چند فیلم مطلوبش را بسازد ولی وقتی به حوزه اقتصاد سینما وارد شد، باید از قوانین بخش خصوصی تبعیت کند و انحصار به‌وجود نیاورد. مشکل اینجاست که این دو بخش از هم حرف شنوی ندارند و هر کدام راه خودشان را می‌روند. این تهیه‌کننده قدیمی که با پلینا گفت‌وگو می‌کرد، افزود: تمام مشکل ما در سینما دخالت دولت و دولتی‌هاست. در همین سینمای کوچک ما چهار شکل تهیه‌کنندگی داریم که من بارها مطلب نوشتم که این راهش نیست. بخش دولتی باید تنها برپای انجام کارهای انقلابی اجازه فعالیت داشته باشد نه در هر حوزه‌ای از سینما. چرا فلان نهاد رسمی باید فیلم عاشقانه و اجتماعی بسازد؟ دولت باید دستش را از چرخ سینما بیرون بکشد.

مفهوم سینمای مستقل لوث شده است

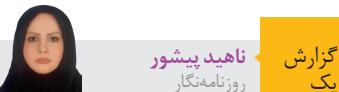
سامان سالور در توضیح ماهیت و مفهوم سینمای مستقل و تعارضات تعریف و برداشت از آن در سینمای ایران گفت: ما هنوز در مضمون سینمای مستقل دچار مسئله هستیم. وقتی بسیاری از عزیزان تهیه‌کننده و آژه مستقل را به سبخره می‌گیرند و در مجالس و مراسم رسمی منکر سینمای مستقل می‌شوند و می‌گویند اصلاً چنین چیزی نداریم، اوضاع چگونه خواهد بود؟ بر این اساس باید تعریف مستقل را بشناسانیم؛ یعنی بدانیم که وقتی می‌گوییم مستقل از چه حرف می‌زنیم؛ سینمای مستقل یعنی پول نگرفتن از دولت؟ یعنی مستقل بودن در اندیشه و خلاف جریان آب شناختن‌کردن؟ یعنی اینکه فیلمی بسازی که بدنه نباشد؟ بنابراین وقتی هنوز تعریف مشخصی از این واژه وجود ندارد، نمی‌توان به نتیجه‌ای واحد بر سر این موضوع رسید.

نویسنده و کارگردان فیلم سینمایی «سه کام حبس» به ایرنا گفت: متأسفانه واژه مستقل به‌نظرم از آن دسته کلماتی است که در این سال‌ها لوث شده و به شخصه از به کار بردن آن ابا دارم؛ چراکه بسیاری اوقات می‌بینم که فرد آمده پولی از دولت هم گرفته و در اندیشه و ساختار هم استقلال ندارد ولی از واژه مستقل استفاده می‌کند و شاید دلیل این موضوع آن است که هنوز در مورد تعاریف این موضوع دچار مشکل و تناقض هستیم.

هم در مورد خودم و هم در مورد کارگردانان مستقل حقیقی می‌توانم بگویم که فیلم‌هایی که ماندگار شده، موفق بوده و افتخار بین‌المللی به‌دست آورده، فیلم‌های مستقلی هستند که با تلاش کارگردانی که احتمالاً تهیه‌کننده هم هست با سختی و بدون هیچ کمک و وام و پشتیبانی، ساخته شده است.

بازگشت بمب‌گیشه

رضا عطاران بعد از حدود ۳سال وقفه با فیلمی پر فروش به اکران سینماها بازگشته است

ناهد پیشپور
روزنامه‌نگار

■ از موفق‌ترین چهره‌های سینمای ایران در جذب مخاطب در یک‌دهه اخیر که آخرین بار در سال ۹۸ فیلم «زیر نظر» را روی پرده داشت، این روزها «انفرادی» به نمایش عمومی درآمده است؛ پر فروش‌ترین فیلم حال حاضر اکران نه چندان پررونق بهار کسه به‌عنوان کمدی تازه‌ای از رضا عطاران بیشتر از هر فیلم دیگری تماشاگر دارد. گرچه بازخورد رسانه‌ای انفرادی مثبت نیست و حتی گفته می‌شود مخاطبان خیلی هم با رضایت از سالن سینما خارج نمی‌شوند ولی نکته مهم این است که همچنان هر فیلمی اگر کمدی باشد و عطاران هم در آن بازی کند، می‌تواند به فروش تضمین‌شده‌ای دست یابد. این قاعده‌ای است که ابتدای دهه ۹۰ برقرار بوده و نتیجه‌اش سلطنت بی‌چون و چرای عطاران بر گیشه سینماها بوده است. بازیگر، نویسنده و کارگردانی که البته شهرتش را در تلویزیون به دست آورد و در سینما به اوج رسید. رضا عطاران در اوایل دهه ۷۰ یکی از آن چهره‌های جوانی بود که با «ساعت خوش» به شهرت رسید. تلویزیون سکوی پرتاب کمدینی شد که در طول بیش از ربع‌قرن همچنان یکی از مهم‌ترین سرگرمی‌سازان بازیگرانی است که مورد توجه مردم قرار دارد. داستان عطاران و سینمای ایران از سال ۷۶ و با فیلم «کلید ازدواج» شروع شد؛ فیلمی کمدی که روی شهرت و محبوبیت بازیگران «ساعت خوش» حساب باز کرده بود و فروش متوسطی هم داشت. در ادامه عطاران با حضور در نقش‌های مکمل، به‌عنوان نمک فیلم‌ها به مرور حضورش را در سینمای ایران تثبیت کرد.

■ در دهه ۸۰ عطاران بسیار پرکار بود و در تلویزیون توانست پرسونای خود را تثبیت کند. در سال‌هایی که بیشتر دوستانش در ساعت‌خوش، یا به حاشیه رفته بودند و یا نومی‌دانه در پی تکرار موفقیت‌های پیشین‌شان بودند، عطاران توانست با سریال‌هایش

و رضا عطاران و رضا کایتیان هم به‌عنوان بازیگر مکمل در فیلم حضور دارند. هفت و پنج دقیقه در بیست‌وهفتمین جشنواره فیلم فجر به نمایش درآمد و مورد استقبال قرار نگرفت. این فیلم بعد از ۸ سال در ۹۵ در گروه هنر و تجربه به نمایش در آمد و تنها ۶۰۲ به تماشایش نشستند.

و رضا عطاران و رضا کایتیان هم به‌عنوان بازیگر مکمل در فیلم حضور دارند. هفت و پنج دقیقه در بیست‌وهفتمین جشنواره فیلم فجر به نمایش درآمد و مورد استقبال قرار نگرفت. این فیلم بعد از ۸ سال در ۹۵ در گروه هنر و تجربه به نمایش در آمد و تنها ۶۰۲ به تماشایش نشستند.

کم تماشاگر ترین فیلم

مورد عجیب «هفت و پنج دقیقه»
«هفت و پنج دقیقه» کم‌تماشاگر ترین فیلم کارنامه عطاران است؛ فیلمی که محمد مهدی عسگریور در سال ۸۷ در فرانسه کارگردانی‌اش کرد. ۳ زن فرانسوی بازیگران اصلی فیلم هستند.

و رضا عطاران و رضا کایتیان هم به‌عنوان بازیگر مکمل در فیلم حضور دارند. هفت و پنج دقیقه در بیست‌وهفتمین جشنواره فیلم فجر به نمایش درآمد و مورد استقبال قرار نگرفت. این فیلم بعد از ۸ سال در ۹۵ در گروه هنر و تجربه به نمایش در آمد و تنها ۶۰۲ به تماشایش نشستند.

پر تماشاگر ترین فیلم

هزاربای گیشه

اکران فیلم «هزاربای» در سال ۹۷ بزرگ‌ترین موفقیت تجاری رضا عطاران را رقم زد. ابوالحسن داوودی هزار بار ابر مبنای پرسونای عطاران و نوستالژی دهه شصتی فیلم‌های نهنگ عنبر یک دو کارگردانی کرد و به موفقیت گسترده‌ای در گیشه دست یافت. هزار بار با مخاطب ۴ میلیون نفری پر تماشاگر ترین فیلم کارنامه عطاران است.

اکران نشده

۳ ایزبودی ناکام

«هندلی خالی» به کارگردانی سامان استرکی و با بازی رضا عطاران در بیست‌وهفتمین جشنواره فیلم فجر به نمایش درآمد؛ فیلمی که حضور عطاران در آن را می‌شود به پای نمایش‌های بدیش‌نقش‌های متفاوت در فیلم‌های هنری گذاشت. در فیلم ۳ ایزبودی صندلی خالی جز عطاران، فریبرز عرب‌نیا، محمدرضا شریفی‌نیا، پانته‌آ پیرام و گوهر خیراندیش هم حضور داشتند. فیلم به دلایلی نامعلوم هرگز اکران عمومی نشد.

در نوبت اکران

شیشلیک و روشن امسال می‌آیند
از عطاران فیلم‌های «شیشلیک» و «روشن» در نوبت اکران به‌سر می‌برند. هر دو فیلم در جشنواره سسی‌ونهم فجر به نمایش در آمدند. شیشلیک به‌عنوان کمدی سیاسی تجربه غافلگیرکننده‌ای از سازنده‌اش محمد حسین مهدیان بود. فیلمی که گفته می‌شود پس از انجام اصلاحات سرانجام امسال روی پرده خواهد آمد. «روشن» دیگر فیلم در نوبت اکران رضا عطاران هم یک اثر اجتماعی تلخ با تم عشق به سینماست. در روشن عطاران نقش مردی شکست خورده را بازی کرده که عاشق سینماست.

پیش به‌سوی رقم دست نیافتنی

۲۰۰/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ تومان فروش

فیلم‌های رضا عطاران بدون احتساب انفرادی، تاکنون ۱۵۶ میلیارد و ۶۲۹ میلیون و ۲۲۵ هزار تومان فروخته‌اند که رقم خیره‌کننده‌ای است و با این میزان فروش، عطاران پول‌سازترین بازیگر سینمای پس از انقلاب است. فیلم انفرادی هم تا روز چهارشنبه ۲۷ اردیبهشت، نزدیک به ۱۷ میلیارد تومان فروخته است. یعنی مجموع فروش فیلم‌های عطاران تااین روز از ۱۷۰ میلیارد تومان گذر کرده است. تهیه‌کننده انفرادی برای این فیلم فروش ۱۰۰ میلیاردی پیش‌بینی کرده که کمی خوش‌بینانه به‌نظر می‌رسد با این همه فیلم احتمالاً توجه به میزان استقبال مردم در هفته‌های اول نمایش‌اش، قابلیت فروش حدود ۵۰ میلیارد تومانی را دارد. با این رقم فیلم‌های عطاران از رقم ۲۰۰ میلیارد تومان عبور خواهد کرد.

۳۲/۰۰۰/۰۰۰ نفر تماشاگر

امروز که این گزارش را می‌خوانید احتمالاً تعداد تماشاگران فیلم‌های رضا عطاران از رقم ۲۲ میلیون مخاطب گذر کرده است. فیلم‌های عطاران بدون احتساب فیلم‌های رده انفرادی، ۳۱ میلیون و ۳۷۸ هزار و ۱۴ نفر مخاطب داشته‌اند. «انفرادی» هم تا لحظه تنظیم این گزارش (چهارشنبه ۱۲۸ اردیبهشت) بیش از ۵۰۰ هزار نفر تماشاگر داشته است.

فرهنگ

عطاران در سال‌های بعد هم از بازی در نقش‌های جدی استقبال کرد که آخرینش فیلم «روشن» بود؛ یک فیلم تلخ اجتماعی که در نقش مردی به آخر خط رسیده حضور یافت. عطاران برای بازی در این فیلم دومین سیمرخ بلورینش را گرفت. او پیش از آن برای «طبقه حساس» سیمرخ گرفته بود. ■ عطاران کارگردان، به‌مراتب جسورتر از عطاران بازیگر است. به‌عنوان کارگردان، بازیگر عطاران موفق به ساخت آثاری شد که هر کدام در زمان خود تاریگی داشتند. «خواب‌مید» به‌عنوان نخستین ساخته بلند سینمای عطاران، جلوه‌ای تازه از توانایی‌های او به‌عنوان کارگردان بود. «رد کارپت» نوعی تلاش برای ساخت کمدی متفاوت بود که در آن هم با قواعد سینمای جشنواره‌ای و هم با حضور در فرستوال‌های خارجی شوخی می‌شد. «دراکولا» سومین ساخته عطاران یک کمدی وحشت بود که گرچه خیلی مورد توجه تماشاگران قرار نگرفت ولی نشان از جسارت سازنده‌اش در تجربه جنس متفاوتی از سینمای کمدی داشت؛ تجربه‌ای که عطاران در قالب محصولات تجاری سینمای ایران و

جدول اکران فیلم‌های عطاران

فیلم	سال اکران	رتبه در گیشه	تعداد تماشاگر	فروش به تومان
کلید ازدواج	۱۳۷۷	۱۳	۵۸۵،۵۴۵	۱۰۰ میلیون و ۷۶ هزار
کلاه قرمزی و سرونواز	۱۳۸۱	۱	۱،۵۶۱،۴۵۵	۸۰۰ میلیون و ۳۴۹ هزار
سیندرلا	۱۳۸۱	۲۸	۱۱۲،۷۲۴	۶۸ میلیون و ۸۵ هزار
هوو	۱۳۸۵	۸	۷۲۳،۸۶۴	۵۴۳ میلیون
توفیق اجباری	۱۳۸۶	۳	۱،۸۳۰،۴۳۳	یک میلیارد و ۹۰۰ میلیون
کلاهی برای باران	۱۳۸۶	۳	۱،۰۸۳،۹۴۱	یک میلیارد و ۳۷۲ هزار
تیغ زن	۱۳۸۷	۱۳	۴۱۱،۳۴۴	۵۱۸ میلیون
قرنطینه	۱۳۸۷	۱۷	۲۶۷،۳۸۸	۳۲۲ میلیون
خروس جنگی	۱۳۸۸	۲	۱،۳۵۱،۶۴۰	یک میلیارد و ۶۲۰ میلیون
آقای هفت رنگ	۱۳۸۸	۱۰	۵۶۱،۰۰۰	۸۹۷ میلیون
نیش زنبور	۱۳۸۸	۸	۷۲۶،۹۳۸	یک میلیارد و ۳۰۰ میلیون
از ما بهترون	۱۳۸۹	۲۶	۱۳۱،۵۸۳	۲۲۳ میلیون
هر چه خدا بخواهد	۱۳۸۹	۱۶	۳۲۱،۰۰۱	۴۶۷ میلیون
تسنویه حساب	۱۳۸۹	۷	۳۷۶،۹۹۶	۹۲۷ میلیون و ۱۴۴ هزار
بعد از ظهر سگی سگی	۱۳۸۹	۱۲	۲۸۱،۷۸۴	۵۰۰ میلیون و ۹۷۰ هزار
ورود آقایان ممنوع	۱۳۹۰	۲	۱،۸۰۸،۴۴۹	۴ میلیارد و ۳۷۹ میلیون
اخلاق تو خوب کن	۱۳۹۰	۷	۴۷۷،۵۸۳	یک میلیارد و ۱۹۹ میلیون و ۳۰۰ هزار
اسب حیوان نجیبی است	۱۳۹۰	۹	۳۵۳،۵۸۷	۹۰۰ میلیون و ۹۶۳ هزار
سه درجه تب	۱۳۹۰	۱۹	۱۴۹،۱۰۴	۳۰۶ میلیون و ۷۸۵ هزار
خواب‌مید	۱۳۹۱	۳	۷۳۱،۳۴۷	۲ میلیارد و ۵۷۰ میلیون
بی‌خودی و بی‌جهت	۱۳۹۱	۱۱	۳۱۱،۱۰۵	۷۷۰ میلیون و ۲۲۰ هزار
دلهیز	۱۳۹۲	۱۰	۲۷۹،۶۵۴	یک میلیارد و ۲۰۰ میلیون
چه خوبه که بر گشتی	۱۳۹۲	۱۱	۳۳۷،۶۱۶	یک میلیارد و ۶۶ میلیون
طبقه حساس	۱۳۹۳	۲	۱،۱۱۰،۰۵۳	۴ میلیارد و ۶۲۰ میلیون
کلاشکنف	۱۳۹۳	۸	۱،۴۳۷،۹۲۷	یک میلیارد و ۹۵۷ میلیون
نهنگ عنبر	۱۳۹۴	۲	۴۳۷،۶۳۲	۷ میلیارد و ۱۴۰ میلیون
گینس	۱۳۹۴	۶	۶۳۶،۶۶۱	۳ میلیارد و ۱۷۳ میلیون
استراحت مطلق	۱۳۹۴	۱۳	۳۵۱،۷۱۳	یک میلیارد و ۷۸۷ میلیون
من سالوادور نیستم	۱۳۹۵	۱	۳،۸۵۱،۰۳۲	۱۶ میلیارد و ۹۵۱ میلیون
دراکولا	۱۳۹۵	۱۳	۵۵۱،۳۳۲	۳ میلیارد و ۷۶۴ میلیون
آب‌نات جویی	۱۳۹۵	۲۹	۲۰۷،۸۷۸	یک میلیارد و ۲۵۳ میلیون
هفت و پنج دقیقه	۱۳۹۵ (تولید ۱۳۸۷)	۱۸ در هنر و تجربه	۶۰۳	۴ میلیون و ۸۶۷ هزار
نهنگ عنبر؛ سلکشن رویا	۱۳۹۶	۱	۲،۶۷۴،۶۴۸	۲۰ میلیارد و ۹۹۲ میلیون
هزاربای	۱۳۹۷	۱	۴،۳۱۸،۷۹۳	۳۸ میلیارد و ۶۳۸ میلیون
مصادره	۱۳۹۷	۵	۱،۵۳۷،۹۶۶	۱۴ میلیارد و ۷۹۴ میلیون
خانم یایا	۱۳۹۷	۲۵	۳۳۱،۲۸۷	۳ میلیارد و ۱۲۲ میلیون
زیر نظر	۱۳۹۸	۱۱	۶۵۳،۷۰۸	۸ میلیارد و ۴۱۹ میلیون
انفرادی	۱۴۰۱	۳	۵۵۰،۸۳۱	۱۸ میلیارد و ۶۳۱ میلیون

توضیح: اکران انفرادی همچنان ادامه دارد. آمار تعداد تماشاگران و فروش تا ۲۹ اردیبهشت محاسبه شده است.

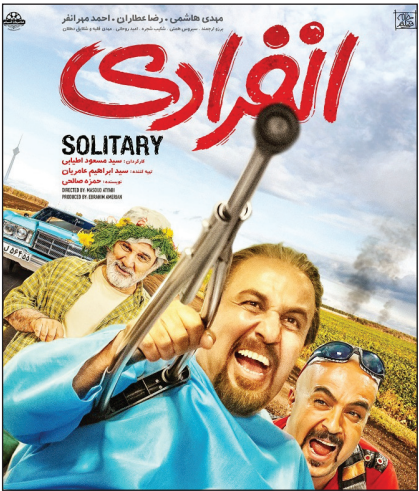
نگاهی به فیلم «انفرادی»

تکیه بر موقعیت‌های تکراری

۱ «انفرادی» در تداوم فیلم‌های قبلی سازنده‌اش و بر پایه الگوهای امتحان پس داده در گیشه ساخته شده است.

فیلم نمونه‌ای از سینمای کمدی ایران است که قرار است از راه بازی با خطوط قرمز و کنایه‌های اجتماعی، شوخی بسازد، موقعیت کمدی خلق کند و تماشاگر را بخنداند. نگاهی به آمار فروش فیلم در همین چند هفته اول اکران نشان می‌دهد که سازندگان انفرادی، به هدف‌شان که موفقیت در گیشه است دست یافته‌اند؛ موفقیتی که بیشتر برآمده از حضور گروه بازیگران به‌عنوان ستاره‌های پولساز و چند صحنه کمدی موقعیت و شوخی‌های کلامی مرسوم است. فیلم در مسیری مشخص حرکت می‌کند و در لحظاتی هم تماشاگر را می‌خنداند.

۲ رضا عطاران، احمد مهرانفر و مهدی هاشمی ۳ مالباخته‌ای هستند که پولشان را مؤسسه‌ای مالی اعتباری بالا کشیده است؛ آنها برای جبران امانت، تصمیم می‌گیرند که هر خلاقی را مرتکب شوند تا به زندان بیفتند. برای این کار گروه ۳تایی‌ها بانک می‌زنند، به مهمانی می‌روند، در پارک، آب بازی می‌کنند و خلاصه مرتکب هر کاری که بشود باپشت دستگیر شد می‌شوند، تا آنجا قلمه نالی به کف آوردند. عمده تلاش فیلمساز برای خلق موقعیت کمدی مربوط به همین فصل‌هاست؛ سکانس‌هایی که به‌نظر می‌رسد در آنها دست‌بازیگران برای بداهه‌پردازی باز گذاشته شده تا هر هنری که دارند برای خنداندن تماشاگر رو کنند.

خیلی سخت است که شما عطاران و مهرانفر را به‌عنوان کمدین‌های محبوب و موفق در اختیار داشته باشید و کنارشان بازیگری چون مهدی هاشمی هم حضور داشته باشد و در نهایت جز چند صحنه محدود و پراکنده توفیقی در ساخت لحظات مفرح و بامزه نیابید. موضوع رعایت مرز میان لودگی و کمدی هم که اساساً انتظاری فراتر از اندازه‌های فیلمی چون انفرادی است

۳ خیلی سخت است که شما عطاران و مهرانفر را به‌عنوان کمدین‌های محبوب و موفق در اختیار داشته باشید و کنارشان بازیگری چون مهدی هاشمی هم حضور داشته باشند و در نهایت جز چند صحنه محدود و پراکنده توفیقی در ساخت لحظات مفرح و بامزه نیابید. موضوع رعایت مرز میان لودگی و کمدی هم که اساساً انتظاری فراتر از اندازه‌های فیلمی چون انفرادی است. حداقل توقعی که از مسعود اطیابی می‌رفت این بود که فیلمی پایین‌تر از سطح کار قبلی‌اش «دنیامیت» نسازد که این انتظار نیز برآورده نشده است. ناتوانی در خلق صحنه‌های کمیک و مسئله لحن و حال و هوایی که به طنز موقعیت بینجامد، از انفرادی فیلمی ساخته که جز چند صحنه منصل و شوخی‌های دد-دستی چیزی برای عرضه ندارد. اشاره به ضعف‌های فراوان فیلم در این فیلمنامه (که چیزی فراتر از یک ایده دوخطی که به‌دردستی بسط‌نیافته نیست) و اجرا (که مفهوم کارگردانی در آن به سکانس‌های سردستی و تکرار ایده‌های مستعمل منحصر شده است) احتمالاً با اشاره به آمار فروش فیلم پاسخ داده خواهد شد. واقعیت این است که در شرایط فعلی، کمدی، انتخاب اول تماشاگری است که برای سرگرم‌شدن به سینما می‌رود؛ تماشاگری که بعد از حدود ۳ سال با فیلمی مواجه شده که رضا عطاران در آن حضور دارد و کنارش احمد مهرانفر و مهدی هاشمی هم هستند. ترکیب بازیگران و ژانر فیلم، موفقیت نسبی آن را در گیشه تضمین می‌کند.

۴ از فیلمی دیگر است. به‌طور مشخص فیلم از نمونه‌های کلاسیکی چون «عصر جدید» (چارلس چاپلین ۱۹۲۶) تا نمونه‌های متأخری چون «شوخی با دیگ و جین» (دین پاریزو ۲۰۰۵) بهره گرفته است. به‌خصوص شوخی با دیگ و جین با بازی جیم کری که کل سکانس‌هایی که گروه سه نفره انفرادی به کارهای خلاف می‌پردازند متناثر از این فیلم است. تصور غلط کارگردان از منطق فیلم کمدی باعث شده تادر انفرادی هر اتفاق غیرمنطقی‌ای بسا توجه به ژانر فیلم توجیه شود. از این مجموعه بی‌منطق که از نیمه‌دوم به بعد دچار مشکل اطناب و پرگوینی هم می‌شود محصولی به‌وجود نمی‌آید که تماشاگر را با رضایت از سالن سینما به بیرون فرستد.

